

אש התורה והלל הפועם

ספורו של מרן הראשון לציון,
הרב אליהו בקשי דורון זצ"ל

מנהיג עצום.
הרב הראשי ונשיא
בית הדין הגדול.

ענק בתורה.
מחבר סדרת ספרי
ההלכה 'בנין אב'.

לב של ענוה.
ראה כל יהודי
בעולם כבן אהוב.

מתחת לגלימה המפארת, מה באמת יש לרב הראשי?

שנת תשס"א (2001).
נער קטן עמד מול דלתות
הלשכה הגדולות, רגעדות.
בידו שטר מקמט של מאה
שקלים לקנות את ספרו של
ספרו של הרב.
האם למנהיג כל כך עסוק
יהיה זמן אליו?

A religious figure with a long white beard and a gold turban sits in a wooden chair at a desk in a library. He is surrounded by bookshelves filled with books. The scene is illuminated by warm, golden light, with rays of light shining down on him. On the desk in front of him are several open books. A text box is overlaid on the bottom of the image.

הנער נקש וניכנס פנימה. ריח עדין של קדשה וספרים
מלא את החדר. האם הרב כעס על ההפרעה? כלל
לא! חיוך רחב ואוהב, כמו של סבא, זרח על פניו
המאירות של הרב הראשי.

הרב כתב הקדשה אישית
בספר וסרב לקחת את
הכסף!
"קנה בכסף הזה ספרים
של חכמים אחרים,"
אמר לו.
הנער יצא דומע מהתרגשות
ושמחה.

*לימים, הנער הזה גדל ונעשה לחבר כנסת – משה ארבל!

אך גדלת הרב לא היתה רק ברכות ואהבה של לב פועם.
כאשר היה מדובר בתורת ישראל ובפסיקת הלכה, הרב היה
מלא במסירות נפש של אש שלא נכביית!

שנים אחר כך.

מאות רופאים בכירים ורבנים
ישבו בכנס מכון 'פועה'.
הרב למד הלכה רפואית
מסובכת על מצות "פדיון
הבן". הקהל ישב
מרותק להסבר העמק.

לפתע... קולו
קלו של הרב דמם
באמצע המשפט!
פניו הבהירו כסיד.
גופו רעד והוא אבד
את ההכרה וקרס
וקרס לאחור.
הרב עבר ארוע מוחי
פתאומי ומסופן
על הבמה!

ד"ר חנה קטן, ד"ר ברונו רוזון וד"ר אלי שוסהים מהרו לבמה להציל את חייו.
בקהל פתחו תהילים בבכי אל ה', בעוד סירנות האמבולנס יענס בדרך לבית החולים
'שערי צדק'. המנחה הודיע ששיעורו של הרב הסתים באופן טרגי.

הַפְּרָמְדִיקִים מִהָרוּ לְהִבִּיאַ אֶל־נִקָּה, אֲדָּאֵז חָלָה תַּפְנִית מִדְּהִימָה! הָרַב פָּקַח אֶת עֵינָיו.
מִתּוֹךְ הַפָּנִים הַחִירוֹת בָּעֶרְהָ אִישׁ קְדוּשָׁה שָׁשׁוּם מִחֲלָה בְּעוֹלָם אֵינָה יְכוּלָה לְכַבּוֹת.

הָבִיאוּ לִי כֶּסֶּא!
תָּנוּ לִי אֶת
הַמִּיקְרוֹפֹן!

דָּרַשׁ הָרַב בְּקוֹל נֶשֶׁל אֲרִיָּה, וְסִירַב בְּתוֹקָה לְהִנָּשֵׁב עַל הָאֲלֹנָקָה.
"לֹא סִימַתִּי לְמָסוֹר אֶת דְּבַר הַהִלָּכָה לְעַם יִשְׂרָאֵל!"

הַגּוֹף הָיָה חֲלָשׁ, אֲךָ הָרוּחַ
הָיְתָה כְּעֶמּוּד אֵשׁ אֵיתָן.
הָרַב הִתְיַשֵּׁב וְהַמְּשִׁיךְ לְפָסִיק
אֶת הַהִלָּכָה עַל פְּדִיוֹן הַבֵּן
הַבֵּן בְּדִיוֹק מֵאוֹתָהּ מְלָה
עֲמוּקָה שָׁבָה עֶצֶר!

רק אחרי שאמר את המלה האחרונה של הפסק, שב החיוך לפניו
והוא אשר לפנותו לאמבולנס. הקהל הדומע הבין: זה לא רק "למוד" –
התורה היא הדם הזורם בעורקים של גדולי ישראל!

המנהיגות המושלמת: מה למדנו מהרב בקשי דורון? השילוב המדויק של אש מאירה ואש מחממת.

עם התורה

גבורה עצומה מברזל.
לא ותר על מסירת ההלכה
אף תחת סכנת חיים.

עם אנשים

ענוה מוחלטת ורכות.
חיך ומסר ספר מאהבה
לילד קטן שחשש.

מה אנחנו עושים מחר בבקר?

